

Peter Wahlqvist och Anki Rahlskog i Nationalteaterns från Lund föreställning av »Nick Carter».

GÖTEBORGS-POSTEN

Gorilla-teatern visar att den behövs

PREMIÄR

MALMÖ (AB) Ett gott råd till Malmö stad:

Ge Gorilla-teatern ett anslag så den kan fortsätta att existera! Den behövs nämligen. Den har något att säga och säger det bra.

Den har definitivt något nytt att tillföra teaterlivet i Malmö.

I går hade Gorilla-teatern premiär på spelet om "Nick Carter — dubbelagent!". Ett spel om vår tids gangsters, storkapitalägarna och stormakterna, som delar upp världen i intressesfärer med hjälp av pengar eller våld.

Friskt vågat är hälften vunnet brukar man ju säga. Gorillorna har vågat sig på en två timmar lång föreställning, avbruten av ideliga scenförändringar med små handgrepp med lösa skärmar. Låt mig säga med detsamma att det var för friskt vågat. Ingen föreställning borde få vara två timmar lång! I synnerhet inte en som är så uppsplittrad att scenbytena distraherar och gör det svårt för åskådarna att hålla samman berättelsen.

Men resten är bara av godo. Den sex personer starka ensemblen agerar utmärkt i sina otaliga, välskrivna, roller och det vore synd att nämna någon före den andre. Det skulle i så fall vara Peter Valkvist för att han är så förödande rolig vare sig han kliver runt som general, småstruttar som barberare från Sevilla, lissmande smyger omkring som stormaktsförhandlare eller trippar in som sipp gumma på Maggies krog. Ett extra plus också för Anders Melanders musik som är följsam och medryckande.

Malmöbor, ni hittar väl till Gorillateatern. Den ligger på Krone-torpsgatan 1.

GUNNEL BRANSMO

AFTONBLADET

"Nationalteatern" utbrytare från Lund

UNDER VECKAN får Göteborgs fritidsgårdar besök av teatergruppen »Nationalteatern» från Lund. Gruppen, som kommer direkt från ett veckolångt gästspel på Pistolteatern i Stockholm, består av sex ungdomar som själva arbetar fram sina pjäser gemensamt. »Nationalteatern» är en utbrytargrupp från Gorillateatern i Malmö och liksom den har den samhällskritiska pjäser på repertoaren och bedriver uppsökande verksamhet »Nick Carter» som ges under göteborgsbesöket är gruppens första egna föreställning — »Nationalteatern» bildades i julis. Hittills har den hunnit med

att spela på skolor, fängelser och fritidsgårdar — mest i Malmötrakten. De har också sin fasta repetitionslokal i en fritidsgård i Lund.

Att man tagit sig namnet »Nationalteatern» har hittills ingen invänt emot. Annars är ju Dramaten Sveriges nationalteater.

Efter premiären som ägde rum i Kortedala Forum och Fritidsgården Universumsgatan Bergsjön, besöks under veckan Gamlestadens medborgarhus (torsdag), Forum Axel Dahlströms torg och Kville fritidsgård, Wieselgrensplatsen (fredag) Masthuggets fritidsgård och Munkebäcks saml. lokal Gymnasiet (söndag).

Uppsöka — men med vad?

HAR MANNE Ingen av de unga teatergrupperna slagits av tanken att den sak de vill tjäna kanske i stället skadas genom att de spelar så dålig teater. Det kan väl inte hjälpa någon revolution på traven att unga människor skäller på kapitalismen i den ena naiva teaterpjäsen efter den andra.

Vad som framför allt fattas i »Nick Carter, dubbelagent» som Nationalteatern i Lund (pretentiöst namn på så lite teater) spelar resten av veckan på fritidsgårdarna i Göteborg, är en riktig författare. Det är inte alls någon dum idé att göra någonting av Nick Carter, agentromantiken och de mystiska krafter som agentromanerna med sådan vördnad talar om. Det är inte heller dumt att låta sig inspireras av Brechts och hans tre kompositörers visteknik. Men om man inte är

någon Brecht, får man väl åtminstone anstränga sig att komma näst intill; den gamle hettevrade herrn från Östberlin skulle ha fått ett apoplektiskt anfall om han hade sett Lunda-ensemblens pjäs. Resonemanget måste vara logiskt, klart och — vuxet.

Som all uppsökande teater arbetar Nationalteatern i Lund med enkel, lättflyttad rekvisita och med enkla spelmetoder. Inte heller det är särskilt roligt och med säkerhet ingen propagande för riktig teater. Vill de uppträdande höra en röst ur den vuxna publik som såg dem i Kortedala i går kan de få det. När spelet drog ut över den aviserade timman, hördes en röst bak i salen viska: — Nu får vi inte spela bingo.

Men det blev bingo efteråt i alla fall.

Ake Periström

Gamla och nya gangsters i pjäs om Nick Carter

AV GUNNEL BRANSMO

MALMÖ (AB) Gorillateatern är en flitig teater. I går var det premiär på en barnpjäs, på onsdag inträffar en annan premiär på Krone-torpsgatan 1:

"Nick Carter — dubbelagent" utlovas bli en kriminalhistoria i västermiljö handlande om Den Stora Världens Levnadslopp och Sällsamma Bedrifter.

Det blir en aldeles fruktansvärt blodig föreställning med illa dolda politiska paralleller om gamla och nya tidens gangsters, allt till sång och musik.

För musiken svarar Anders Melander och Bread, ett gammalt popband från Malmö, på sin tid känt både från radio och TV, återuppstått för den enda bandning som hörs i föreställningen. Big Bill, Nevada Smith, Revolver-Maggie, Smulan, Nick Carter och övriga grymma figurer gestaltas i icke nämnd ordning av Inga Edwards, Anki Rahlskog, Peter Valkvist, Hans Mosesson och Paul Olofsson.

Paul Olofsson, tidigare popmusiker, gestaltar Nick Carter i Gorillateaterns föreställning på onsdag. Hör i en trängd situation hotad av Nevada Smith. Inga Edwards.

AFTONBLADET